

Sygn. akt VIII Cz 701/13

POSTANOWIENIE

Dnia 3 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca SSO Hanna Matuszewska

po rozpoznaniu w dniu 3 grudnia 2013 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...)Niestandardyzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego – (...) z siedzibą w W.

przeciwko M. Z.

o zapłatę

w przedmiocie wymiaru opłaty

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Grudziądzu

z dnia 9 września 2013 r.

sygn. akt I Nc 1646/13

postanawia: oddalić zażalenie.

Sygn. akt VIII Cz 701/13

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 9 września 2013 r. Przewodniczący wezwał powoda do uiszczenia opłaty sądowej w wysokości 30 zł od zażalenia na postanowienie z 30 lipca 2013 r. Zażalenie to dotyczyło umorzenia postępowania w sprawie przekazanej sądowi właściwemu z elektronicznego postępowania upominawczego. Zdaniem Przewodniczącego, postępowanie toczące się po przekazaniu spraw z EPU jest w istocie w aspekcie proceduralnym samodzielny, autonomiczny etapem, nie zaś kontynuacją postępowania elektronicznego. Przepisy o elektronicznym postępowaniu upominawczym nie regulują kwestii opłaty sądowej, zatem zastosowanie powinny mieć przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a także art. 130 k.p.c.

Wysokość opłaty została określona zgodnie z art. 19 ust. 3 pkt 2 w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Powód złożył zażalenie na powyższe zarządzenie, zarzucając:

1. naruszenie art. 95 ust. 4 w zw. z art. 19 ust. 3 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przez uznanie, że zażalenie powoda na postanowienie o umorzeniu postępowania podlega opłacie sądowej, podczas gdy powyższe zażalenie jest zażaleniem w elektronicznym postępowaniu upominawczym w rozumieniu art. 95 ust. 4

ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, gdyż zostało wniesione na etapie postępowania kiedy jeszcze nie uległo zakończeniu elektroniczne postępowanie upominawcze, i w związku z tym nie podlega opłacie sądowej

2. naruszenie art. 130 § 1 k.p.c. poprzez jego zastosowanie i wezwanie powoda do uiszczenia opłaty od zażalenia, podczas gdy zażalenie powoda jako wniesione w elektronicznym postępowaniu upominawczym nie podlega opłacie sądowej.

Wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i nadanie sprawie dalszego biegu, oraz o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 95 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j.Dz.U. z 2010 r. Nr 90 poz. 594 ze zm.) „nie pobiera się opłat od skargi na orzeczenie referendarza sądowego i zażalenia w elektronicznym postępowaniu upominawczym”. Istota zażalenia sprowadza się więc do rozstrzygnięcia, czy po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego sądowi właściwemu w przypadkach określonymi ustawą postępowanie takie stanowi kontynuację elektronicznego postępowania upominawczego.

Sąd Okręgowy w Toruniu od wejścia w życie przepisów regulujących elektroniczne postępowanie upominawcze (art. 505²⁸ - 505³⁷ k.p.c.) konsekwentnie prezentuje pogląd, iż przekazanie sprawy z postępowania elektronicznego w przypadkach określonych przepisami do sądu właściwości ogólnej (art.505³³§ 1, art. 505³⁴ § 1, art. 505³⁶ § 1 k.p.c.) inicjuje nowy, autonomiczny etap postępowania. Przypomnieć należy, że z uzasadnienia projektu nowelizacji k.p.c. wprowadzającej postępowanie elektroniczne wprost wynika, iż zostało ono ukształtowane jako odrębne postępowanie mające charakter wezwania do zapłaty. W toku prac legislacyjnych nad elektronicznym postępowaniem upominawczym dopuszczano możliwość, iż postępowanie to po skutecznym złożeniu sprzeciwu podlegało będzie umorzeniu. Fakt ten, pomimo że ostatecznie zdecydowano się na inną obecnie funkcjonującą wersję postępowania (z przekazaniem pozwu do sądu właściwego po wniesieniu sprzeciwu), przemawia za uznaniem, iż ustawodawca zdecydował się świadomie na to, iż pozew złożony w postępowaniu elektronicznym będzie niejako inicjował tylko dalszy etap postępowania (por. sygn. VIII Cz 341/11, VIII Cz 413/10 Sądu Okręgowego w Toruniu).

Tym samym Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska, że po przekazaniu sprawy do sądu właściwości ogólnej w następstwie wniesienia sprzeciwu mamy do czynienia z kontynuacją postępowania elektronicznego.

Skarżący twierdzi, że podstawą wydania zaskarżonego postanowienia, którego dotyczy opłata, był przepis umieszczony w rozdziale o elektronicznym postępowaniu upominawczym (art. 505³⁷ § 1 k.p.c. w brzmieniu do 6 lipca 2013 r.), a nadto powołując się na treść art. 505³⁷ § 3 k.p.c. twierdzi, że postępowanie to kończy się dopiero w chwili wezwania pozwanego przez przewodniczącego do uzupełniania sprzeciwu. Jednak zdaniem Sądu Okręgowego takie wnioskowanie a rubrica prowadzi do błędnych rezultatów. Pomijając bowiem przytoczone wyżej argumenty historyczne, trzeba mieć na uwadze, że istota postępowania elektronicznego wyraża się w wyłączności elektronicznej formy czynności sądu i referendarza (art. 505³⁰§ 2 k.p.c.) oraz takiej samej formy komunikacji sądu i powoda (art. 505³¹ § 1 k.p.c.). Zatem z logicznego punktu widzenia trudno bronić tezy, aby etap składania zażalenia na postanowienie sądu właściwego w przedmiocie umorzenia postępowania nadal stanowił elektroniczne postępowanie upominawcze.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy oddalił zażalenie (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c.).